N O R A K S T S

Lieta Nr. A42491606

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2008.gada 28.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta par *G.L.* (*/dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2006.gada 22.augusta lēmuma Nr.031/PB122551 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 22.augustā Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieks, izskatot *G.L.* (turpmāk – pieteicējs) sūdzību, pieņēmis lēmumu Nr.031/PB122551 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstājis negrozītu Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora 2006.gada 28.jūlijā pieņemto lēmumu par pieteicējam uzlikto naudas sodu Ls40 apmērā par Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] 2006.gada 28.jūlijā plkst.19.45 Ogrē pa autoceļu A6 „Rīga – Daugavpils" virzienā uz Daugavpili pieteicējs vadījis automašīnu Ford Probe ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*(turpmāk – automašīna) ar ātrumu 84km/h pie ierobežojuma 50km/h, ko nosaka ceļa zīme Nr.518 (Apdzīvotas vietas sākums). Ātrums noteikts ar ierīci Stalker Dual MC Nr.42871/30625/30068. Minimālais braukšanas ātrums 83km/h. Radarierīces pieļaujamā kļūda $^{+}$1km/h.

Par pārkāpumu Ogres rajona policijas pārvaldes kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PB122551, par to ka pieteicējs nav ievērojis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā un tika pieņemts lēmums par naudas sodu Ls 40 apmērā.

[1.2] Izskatot pieteicēja sūdzību, norādīts, ka protokola eksemplārs netika izsniegts, jo pieteicējs par tā saņemšanu atteicās parakstīties tam paredzētā vietā. Attiecībā par ātruma uzrādīšanu, neviens normatīvais akts Latvijā neprasa uzrādīt pārkāpējam ar radaru fiksēto ātrumu. Turklāt Ministru kabineta 2003.gada 2.februāra rīkojuma Nr.630 „Par policijas darbinieku rīcības ierobežojumiem, apturot transportlīdzekli" 1.2.punkts un 2003.gada 30.decembra Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcijas Nr.22 51.1.punkts nosaka, ka policijas darbiniekam aizliegts aicināt pārkāpēju iekāpt policijas transportlīdzeklī vai pienākt pie tā. Līdz ar to pārkāpējam nevar uzrādīt ātruma mērīšanas ierīces (radara) fiksētos rādījumus.

[1.3] Izskatot materiālus kopumā, nav iegūti tādi pierādījumi, kas apstiprinātu sūdzībā norādīto inspektora rīcību kā neatbilstošu likumu un normatīvo aktu prasībām. Administratīvais protokols saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasību neievērošanu sastādīts pamatoti.

[2] 2006.gada 7.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2006.gada 22.augusta lēmuma Nr.031/PB122551 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar šādiem turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] 2006.gada 28.jūlijā plkst.19.45 pieteicējs ar savu automašīnu braucis no Rīgas uz Rēzekni, viņu apturējis ceļu policijas darbinieks, kurš nestādījās priekšā, (uzvārdu pieteicējs izlasījis uz viņa formas tērpa) un paziņojis, ka pieteicējs ir pārkāpis braukšanas ātruma ierobežojumu. Policijas darbinieks neko nepaskaidrojis, neuzrādījis mērierīci, ar kuru nofiksēts ātrums. Pieteicējs norāda, ka nav skaidrs vai ātrums vispār tika nofiksēts. Policijas darbinieks sastādījis protokolu, nedodot iespēju sniegt rakstisku paskaidrojumu, neizskaidrojot LAPK 260.pantā noteiktās tiesības un pienākumus. Policijas darbinieks pieteicējam piedāvājis parakstīt protokolu, kurā bija atstātas neaizpildītas ailes, pieteicējs atteicies to darīt. Pieteicējs devies pie dienesta automašīnas, palūdzis policijas darbiniekam protokola norakstu, bet policijas darbinieks pateicis, ka viņš to neizsniegs un piedraudējis sodīt arī par automašīnas atstāšanu un aizbraucis projām vairāk neko nepaskaidrojot.

Tādējādi pieteicējs uzskata, ka šādā situācijā ir pārkāptas procesuālās tiesību normas:

[2.1.1] sastādot administratīva pārkāpuma protokolu, policijas darbinieks neiepazīstināja ar LAPK 260.pantā noteiktajām tiesībām un pienākumiem. Braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces rādītāji šajā situācijā bija galvenais pierādījums, bet pieteicējam tika liegtas tiesības iepazīties ar to.

[2.1.2] Tas, ka policijas darbinieks neizsniedza protokolu uzreiz pēc pieteicēja lūguma un neatsūtīja vēlāk protokola norakstu, liedzis pieteicējam iespēju pārsūdzēt tā sastādīšanas pamatotību un pareizību.

[2.2] Ogres rajona policijas pārvaldes darbinieks, izdodot administratīvo aktu attiecībā uz pieteicēju, nav vadījies pēc administratīvā procesa principiem, tāpat rīkojies arī ceļu policijas priekšnieks, izskatot sūdzību. Ceļu policijas priekšnieks lēmumā norādījis, ka protokola norakstu policijas darbinieks neizsniedza tāpēc, ka pieteicējs neparakstījās par tā saņemšanu, bet nav norādījis, kādēļ netika izsniegts vai izsūtīts lēmuma noraksts, tādējādi radusies situācija, ka ir izdots administratīvais akts, bet nav skaidrs, kas to ir izdevis, un nav skaidrs, kā jāsamaksā piemērotais naudas sods.

[3] 2006.gada 19.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Ogres rajona policijas pārvaldes (turpmāk arī – Policija) paskaidrojums, norādot, ka pieteicēja prasību neatzīst un paskaidrojot turpmāk minēto.

[3.1] Ogres rajona policijas pārvaldes kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors savā dienesta ziņojumā norādījis, ka 2006.gada 28.jūlijā, veicot dienesta patrulēšanu Ogres pilsētā uz autoceļa A6 Rīga - Daugavpils plkst.19.45 par braukšanas ātruma režīma neievērošanu tika apturēta automašīna Ford Probe, kuru vadījis pieteicējs. Pieejot pie automašīnas viņš stādījies priekšā tās vadītājam, izskaidrojis apturēšanas iemeslu, palūdzis uzrādīt vadītāja apliecību, automašīnas tehnisko pasi un par pārkāpumu sastādījis protokolu PB 122551. Pieteicējs iepazinies ar protokola saturu un tam piekritis, bet parakstīt to atteicies, jo esot Rēzeknes policijas priekšnieka dēls. Kā arī protokola sastādīšanas laikā pieteicējs visu laiku esot izturējies ļoti izaicinoši.

[3.2] Pieteikumā norādīts, ka pieteicējam netika uzrādīti braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces rādījumi, bet tā kā radarierīce „Stalker Dual" dienesta automašīnā ir uzstādīta stacionāri, tad to nevar pienest pie pārkāpēja automašīnas un uzrādīt. Savukārt neviens likums, nedz kāds cits normatīvais akts Latvijā neprasa

uzrādīt pārkāpējam ar radaru fiksēto ātrumu.

[4] 2008.gada 21.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja iesniegums, kurā viņš lūdz tiesu izskatīt lietu rakstveida procesā (*lietas 30.lapa*).

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 23.aprīļa lēmumu noteikta lietas izskatīšana rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietā esošos materiālus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Savukārt, atbilstoši minētā panta trešajai daļai, tiesa administratīvajā procesā noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst APL noteikumiem un citām tiesību normām.

Administratīvā akta, kas saistīts ar administratīvā pārkāpuma lietu, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[7.1] 2006.gada 28.jūlijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB122551 par to, ka pieteicējs 2006.gada 28.jūlijā plkst.19.45 Ogrē pa autoceļu A6 „Rīga - Daugavpils" Daugavpils virzienā vadījis automašīnu ar ātrumu 84km/h pie ierobežojuma 50km/h, ko nosaka 518.ceļa zīme (apdzīvotas vietas sākums), tādējādi neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktu un izdarot pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā. Ātrums noteikts ar „Stalker Dual" Nr.ME 42871/30265/30068. Protokolā norādīts, ka pieteicējs atteicies to parakstīt (*lietas 16.lapa*);

[7.2] Ar SIA „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" verificēšanas sertifikātu E0862V06 mērīšanas līdzeklis – radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Stalker Dual Nr.30265/42871/30068 atzīts, ka mērīšanas līdzeklis atbilst Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.452 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 7.punktam ar precizitātes klasi ±1km/h, ja ātrums <100km/h. Sertifikāta derīgums noteikts no 2006.gada 19.jūlija līdz 2007.gada 18.jūlijam (*lietas 15.lapa*);

[7.3] 2006.gada 28.jūlijā Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *A.A.* savā ziņojumā norādījis, ka 2006.gada 28.jūlijā, veicot dienesta patrulēšanu Ogres pilsētā uz autoceļa A6 „Rīga – Daugavpils" par ātruma neievērošanu tika apturēta automašīna Ford Probe, kuru vadījis pieteicējs. Par pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, ar kuru pieteicējs iepazinies bet atteicies parakstīt. Pieteicējs izturējies izaicinoši, vairākkārt kāpis laukā no automašīnas, nākot pie policijas automašīnas un traucējot strādāt (*lietas 17.lapa*);

[7.4] 2006.gada 22.augustā Policija, izskatot 2006.gada 11.augustā saņemto pieteicēja sūdzību, pieņēmusi Lēmumu [1] (*lietas 6.-8.lapa*).

[8] Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50km/h (..).

LAPK 149.^{8}panta panta desmitā daļa paredz, ka par šā panta devītajā daļā (par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31km/h līdz 40km/h ar (..) vieglajiem automobiļiem, (..)) paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar

518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" (..) uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31km/h līdz 40km/h ka pārkāpums ir izdarīts apdzīvotā vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

Ar Lēmumu (*lietas 21.-23.lapa*), kas atzīstams par galīgo administratīvo aktu, pieteicējs sodīts ar naudas sodu Ls40 par ātruma pārsniegšanu 518.ceļa zīmes darbības zonā, pārsniedzot atļauto ātrumu 50km/h par vairāk kā 31 km/h.

No lietas materiāliem tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem un pierādījumiem, kas to apstiprina (administratīvā pārkāpuma protokols, policijas inspektora ziņojums, radars „Stalker-Dual"). Lietā pastāv strīds vai Lēmums ir atceļams, ja to izdodot, nav ievērotas procesuālās tiesību normas.

[9] No lietas materiāliem redzams, ka ar 2006.gada 28.jūlija lēmumu pieteicējam tika uzlikts administratīvais sods – naudas sods Ls40 apmērā par 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu [7.1].

Izskatot minētā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumu, augstāka iestāde – Ogres rajona policijas pārvalde atzinusi, ka pieteicējs saucams pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, atstājot spēkā 2006.gada 28.jūlijā pieņemto lēmumu. Līdz ar to augstāka iestāde rīkojusies saskaņā ar LAPK 286.panta pirmajā daļā noteikto, ka institūcija (amatpersona), izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem lēmumiem: atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida (1.punkts); atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai (2.punkts); atceļ lēmumu un izbeidz lietu (3.punkts); groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, taču tā, lai sods netiktu pastiprināts (4.punkts).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka augstāka iestāde, pieņemot 2006.gada 22.augusta lēmumu, ir rīkojusies atbilstoši LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktam. Tiesa norāda, ka iepriekš minētie lēmumi ir izdoti vienas administratīvās lietas ietvaros. Līdz ar to atzīstams, ka administratīvais akts galīgo noregulējumu konkrētajā administratīvajā lietā ieguvis tieši ar 2006.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanu. Līdz ar to tiesai jālemj tieši par šā lēmuma tiesiskumu, vienlaikus vērtējot šā procesa ietvaros pieņemto lēmumu un kļūdu (ja tādas ir) ietekmi uz galīgo rezultātu.

[10] Pieteicējs pieteikumā norādījis, ka policijas darbinieks *A.A.* nav stādījies priekšā. Tiesa uzskata, ka šim apstāklim nav izšķirošas nozīmes konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā.

Tā kā konkrētajā gadījumā policijas darbinieks dienesta pienākumus veica formas tērpā, ko apliecina arī pieteicējs, ka policijas darbinieka uzvārdu izlasījis uz viņa formas tērpa, pieteicējs jebkurā gadījumā varēja saprast, ka prasību ir izteicis policijas darbinieks, kurš konstatējis pieteicēja izdarīto pārkāpumu.

[11] Tiesa no policijas inspektora ziņojuma [7.3], kā arī pieteicēja pieteikuma secina, ka policijas inspektors uzrādījis pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, taču pieteicējs atteicies to parakstīt. Līdz ar to tiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam tika liegta iespēja iepazīties ar sastādītā protokola saturu un sniegt paskaidrojumus un piezīmes par tā saturu, vai arī motivēt, kāpēc pieteicējs atsakās parakstīt protokolu. Pieteicējs nav norādījis uz apstākļiem, kas viņam būtu lieguši iespēju protokolā norādīt savus paskaidrojumus par protokolā konstatēto

pārkāpumu un tā saturu. Tāpat pieteicējs nav norādījis, ka būtu sniedzis policijas darbiniekiem jebkādus paskaidrojumus un lūdzis tos fiksēt protokolā. Tieši pretēji, protokolā ir izdarīta atzīme, ka pieteicējs atteicies parakstīt protokolu.

Tiesa atzīst, ka policijas inspektors, kas sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu [7.1], pieteicējam atsakoties to parakstīt, ir rīkojies atbilstoši LAPK 248.pantā noteiktajam. Proti, ja persona, kas izdarījusi pārkāpumu, atsakās parakstīt protokolu, par to protokolā izdara ierakstu. Turklāt no lietā esošajiem materiāliem neizriet, ka pieteicējs, atsakoties parakstīt protokolu, būtu izteicis vēlmi pievienot protokolam savus paskaidrojumus un piezīmes par tā saturu un minēt motīvus, kuru dēļ viņš atsakās to parakstīt, piemēram, norādot protokola satura trūkumus.

[12] Pieteicējs norādījis, ka viņam nav dota iespēja iepazīties ar mērierīces rādījumu kā pierādījumu šajā lietā. Tiesa šādu argumentu atzītu par pamatotu, jo personai ir tiesības zināt tos pierādījumus, uz kuru pamata pieņemts lēmums. Tomēr konkrētajā gadījumā tiesas ieskatā šādam argumentam nav izšķirošas nozīmes. Procesuāli pārkāpumi lēmuma pieņemšanā rada lēmuma prettiesiskumu un atcelšanu tad, ja tiem ir tieša un būtiska ietekme uz rezultātu. Tas ir, ja tiesību normas tieši paredz lēmuma atcelšanu konkrētā procesuālā pārkāpuma gadījumā vai arī, ja rezultāts būtu personai labvēlīgāks, ja šādu pārkāpumu nebūtu. Kā tiesa jau atzina, šajā lietā nav strīda par pierādījumiem (administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētajiem apstākļiem un policijas darbinieka ziņojumā norādītajam). Līdz ar to nav atzīstams, ka pieteicēja neiepazīstināšana ar autotransporta ātruma kontroles mērierīces rādījumu varētu radīt Lēmuma atzīšanu par prettiesisku pēc būtības. Turklāt pieteicējs, pārsūdzot tiesā Lēmumu, savā pieteikumā nav izteicis apsvērumus attiecībā uz šiem pierādījumiem, kaut gan viņam tāda iespēja un tiesības bija.

Turklāt tiesa nekonstatē, ka gadījumā, ja mērījums personai netiek uzrādīts, tas būtu atzīstams par būtisku personas tiesību aizskārumu. Autotransporta ātruma kontroles mērierīces rādījuma uzrādīšana tiesību normās nav paredzēta kā obligāts nosacījums protokola sastādīšanai.

[13] Tiesa noraida pieteicēja argumentu, ka pieteicējam netika izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi, tādējādi liedzot iepazīties ar lietā esošajiem pierādījumiem.

LAPK 260.panta pirmā daļa nosaka, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar advokāta palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem, sniegt paskaidrojumus, iesniegt pieprasījumus un izteikt lūgumus.

Tiesas ieskatā minētais pieteicēja arguments nav pamatots, jo no administratīvā pārkāpuma protokola un policista ziņojuma izriet, ka pieteicējam tika dota iespēja iepazīties ar protokola saturu un LAPK 260.pantā noteiktajām tiesībām un pienākumiem, savukārt pieteicējs šādu iespēju noraidījis, atsakoties parakstīt protokolu un nenorādot savus argumentus par lietas faktiskajiem apstākļiem. Tādējādi tiesas ieskatā pieteicējs neizmantoja savas tiesības pilnīgi, lai, pilnvērtīgi realizētu savas tiesības.

Bez tam tiesa norāda, ka nevar uzskatīt, ka vienmēr, ja netiek ievērotas kādas procesuālas darbības, ir tikušas pārkāptas personas tiesības. Katrā konkrētā gadījumā ir jāņem vērā vai noteikto tiesību izmantošanas nenodrošināšana liegusi personai saprast lietas faktiskos apstākļus, lai pienācīgi realizētu savas tiesības, proti, vai konkrētajā lietā pieteicējam ir tikušas liegtas iespējas izmantot savas tiesību normās garantētās tiesības.

Tiesa konstatē, ka, apstrīdot sākotnējo lēmumu augstākai iestādei, pieteicējam netika liegtas tiesības savā sūdzība norādīt visus sev svarīgos argumentus, un

atbildētājs, izskatot pieteicēja sūdzību, pēc būtības ir izvērtējis administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un pieņēmis lietā pārsūdzēto Lēmumu.

Tādējādi, ņemto vērā konstatēto, tiesa nesaskata, ka konkrētās lietas ietvaros būtu konstatējams LAPK 260.pantā noteikto tiesību pārkāpums un pieteicējs nebūtu sapratis par kādu pārkāpumu viņš tiek saukts pie administratīvās atbildības.

Turklāt, kā izriet no lietas materiāliem, atbildētājs 2006.gada 11.augustā ir saņēmis pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu un izskatījis to pēc būtības. No minētā secināms, ka pieteicējs ir izmantojis savas tiesības apstrīdēt sākotnējo lēmumu un tas norāda, ka pieteicējs ir sapratis, ka tiek saukts pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma protokolā konstatēto pārkāpumu.

[14] No pieteicēja pieteikuma izriet, ka pieteicējs LAPK 276.pantā noteiktajā termiņā nav saņēmis administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, tādējādi viņam tika liegtas izmatot LAPK 279.pantā paredzētās tiesības pārsūdzēt administratīvajā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu.

Atbilstoši LAPK 276.panta pirmajai daļai lēmumu paziņo tūlīt pēc lietas izskatīšanas. Lēmuma norakstu triju dienu laikā izsniedz vai nosūta personai, par kuru tas pieņemts.

Tiesa piekrīt atbildētāja norādītajam, ka lietā par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē lēmumu pieņem uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas, ja par šo pārkāpumu var izteikt brīdinājumu vai sankcijā paredzētais maksimālais naudas sods nepārsniedz četrdesmit latus.

Tādējādi secināms, ka brīdī, kad pieteicējs iepazinās ar protokola saturu, viņš uzzināja arī pieņemto lēmumu. Savukārt apstāklis, ka pieteicējs nav saņēmis protokola norakstu, tiesas ieskatā nav liedzis pieteicējam izmantot savas LAPK 279.pantā paredzētās tiesības pārsūdzēt pieņemto lēmumu gan augstākā iestādē, gan tiesā.

Tādējādi tiesa pieteicēja norādi, ka, nesaņemot protokola norakstu, viņš nav sapratis, kas to izdevis un kā maksājams piemērotais naudas sods, noraida kā nepamatotu, ievērojot arī iepriekš konstatēto [13] attiecībā uz pieteicēja tiesībām, kas noteiktas LAPK 260.pantā.

[15] Ar Lēmumu pieteicējam piemērots naudas sodu Ls40. Tiesa norāda, ka LAPK 149.^{8}panta panta desmitā daļa paredzētais naudas sods 40 latu apmērā ir uzskatāms par obligāto administratīvo aktu, ja konstatēta personas vaina šajā tiesību normā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā. Citiem vārdiem, likumdevējs jau ir noteicis konkrētu sodu, kas samazina iestādes rīcības brīvību līdz minimumam. Līdz ar to atzīstams, ka iestāde pamatoti pieteicējam piemērojusi naudas sodu 40 latu apmērā.

[16] Izvērtējot iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pieļauti tādi procesuāli pārkāpumi, kas būtu par pamatu pārsūdzētā Lēmuma atcelšanai un administratīvās lietvedības izbeigšanai. Līdz ar to Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2006.gada 22.augusta lēmums Nr.031/PB122551 atzīstams par tiesisku, bet pieteikums par tā atcelšanu noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-252.pantu, 259.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt *G.L.* (*/dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2006.gada 22.augusta lēmuma Nr.031/PB122551

atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 28.maijā.

Tiesnese (*paraksts*) S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ S.Ozola
Rīgā 2008.gada 28.maijā